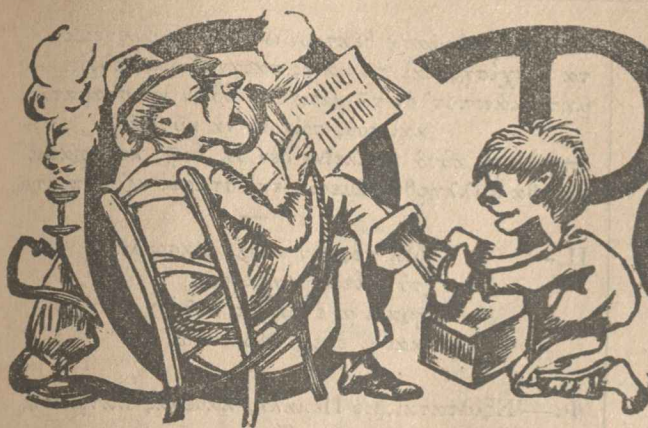

ΡΟΜΗΚ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι' έννηκόσα τρία,
δραΐσις και φιλοπατρία.

Δέκατον κι' έννατον μετρούντες χρόνον
'στην γην έδρεύομεν τών Παρθενώνων.

Τών όρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' εύθείας πρòς έμέ.

Συνδρομή γιά κάθε χρόνο—ό κ τ ω φ ρ ά γ κ α ε ί ν α ι μ ό ν ο .

Γιά τὰ ξένα όμως μέρη—δ έ κ α φ ρ ά γ κ α κ α ι ' σ τ ό χ έ ρ ι .

Είκοστή Νοεμβρίου κι' ένάτη
και τραπέζια πολλά 'σ'ό Παλάτι.

Είκοσιδύο σ'όν δ'εκατόσα
και νέα κρίσις δαιμονιώσα.

**Φαδουλής και Περικλέτος,
ό καθένας νέτος όκέτος.**

Φ.—Τά 'χάσανε κι' έπίσημοι κι' ό κόσμος ό κοινός...
δέν έμαθες, βρέ Περικλή, τò μέγα γεγονός;
Π.—'Όχι, δέν ξέρω τίποτα...
Φ.—Δέν άκουσες τί λένε;
Όλος ό κόσμος 'χάλασε, μωρέ χαντακωμένε,
γι' αυτό τò μέγα γεγονός, γιά τούτο τò χαμπέρι,
και μόνο σ'ό δέν τ'έμαθες και δέν σ' ένδιαφέρει.
Π.—Πές το κι' έμένα, Φαδουλή, και μ'ήν άργοπορήσεις.
Φ.—Θά σου τò 'πώ, βρέ Περικλή, γιά νά παραχαρήσεις.

Ό κύριος Μερλόπουλος ό τής Δικαιοσύνης
γ'ήν κι' ούρανόν έτάραξε τής δόλιας Ρωμηοσύνης,
κι' έπε πώς τέτοιο γεγονός θά γίνη 'στην πατρίδα,
πού θά μ'ας στρίψ' ή βίδα.

Τέτοια λέει, μπεχλιβάνη,
ό Μερλόπουλος ό πάνυ,
και παντού κι' άπάνω κάτω
τò σπουδαίο τò μαντάτο
διεδόθη παρευθύς,
κι' έπερίμενε καθείς
μέ τò στόμα κεχηνός
τò μεγάλο γεγονός.

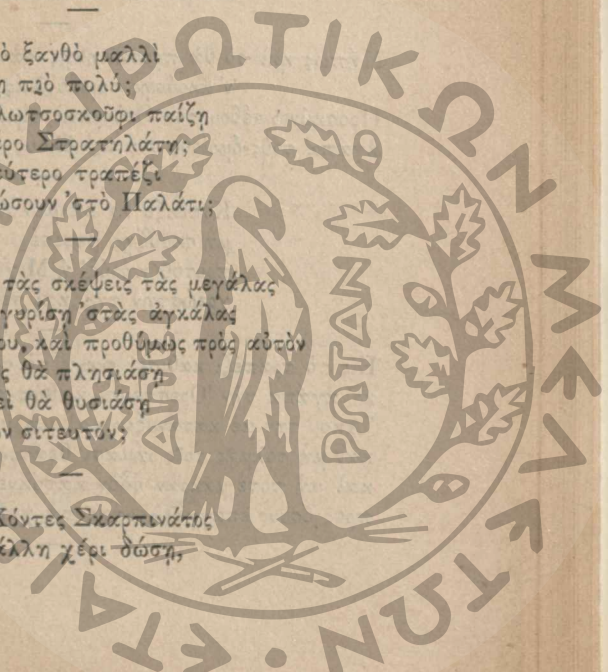
Και 'μιλούσανε, τσιφούτη,
γιά τò κάζο πού θά γίνη...
σάν τί ν'άσαι, λένε τούτοι,
σάν τί ν'άσαι, λέν εκείνοι.

Μή τ'ης δόξης ή γωνιά
γιά νά μ'ας διασκεδάση
και δευτέρα κανονιά
γιά τὰ χρέη της θά σκάση;

Μήπως τò ξανθό μαλλι
θ' άγριέψη πρò πολύ;
Μή τò κλωποσκοῦφι παίξη
μέ τόν γέρο Στρατηλάτη;
μήπως δεύτερο τραπέζι
θά τού δώσουν 'ε'τò Παλάτι;

Μήπως ό σιωπηλός με τ'ας σκέψεις τας μεγάλας
ώς τόν άσωτον υιόν θά γυρίση 'στ'ας άγκάλας
του Κορδόναγα του θείου, και προθυμώς πρòς αυτόν
ό παππούς θά πλησιάση
κι' αὐτῶραι θά θυσιάση
ένα μίσχον σιτευτόν;

Μή κι' ό Κόντες Σκαρπινάτος
εἰς τόν Ράλλη χέρι δώση,

κι' ἐν τῆς κρίσεως τὸ κράτος
παρ' ἐλπίδα τὸ γλυτώσῃ;

Μήπως ἄχρουν Ὑπουργεῖον τὴν Βουλὴν θὰ συγκαλέσῃ
καὶ θὰ θύσῃ κι' ἀπολέσῃ;
Μήπως ὁ Κολοκοτρώνης, πῦρ καὶ φλόγας ἐκφυσῶν,
θὰ στηθῇ 'στοῦ Ζαχαράτου καὶ 'στὸν Κῆπον τῶν Μουσῶν;

Μήπως χάριν τῶν θεσφάτων ὁ παπποὺς ὁ λιγερὸς
μὲ σανίδες ξαναδράσῃ;
μὴ κανέναν μαλλιαρὸς
τραγωδίαις μεταφράσῃ;

Μήπως πάλι παραστήσουν μέσα 'στὸ Βασιλικὸ
τὴν Ὁρέστεια τὴν δόλια,
κι' ἄλλο γίνῃ ξαφνικὸ
μὲ λεπίδες καὶ μὲ βόλια;

Μήπως μὲς 'στὸ πατατράκα πυροσβέσταις μὲ τὴν τροῦμπα
πιάσουνε τὸν Κορδορούμπα,
κι' ἄλλοι πάλι μὲ τὸ μουσι
πιάσουν τὸν Μυριανθούση;

Μήπως ὅλους θὰ τοὺς πιάσουν ὡς μεγάλους ἐμπρηστὰς
καὶ φρικτοὺς στασιαστὰς;
Μήπως κόπανοι κρανία παλαβῶν θὰ διαλύσουν
'στῆς προύδου τὸν αἰῶνα;
μήπως θὰ τοὺς τσιτσικλείσουν
εἰς τὸν Παλαιὸν Στρατῶνα;

Μήπως ἀνάψῃ μὲ μπουρὶ
καὶ πάλιν ἡ πρωτεύουσα;
μήπως κι' ἐκεῖν' οἱ μαλλιαροὶ
θελήσουν καθαρεύουσα;

Μήπως καὶ μᾶς τρομάξουν πολέμου μπακαβύλαις
κι' οἱ Βούλγαροι θελήσουν μ' ἐμᾶς νὰ πιάσουν σχέσεις;
μὴ τῆς ἐφημερίδας θὰ τῆς καλέσουν ὁλαίς
εἰς τὴν Εἰσαγγελία ν' ἀκούσουν παραινέσεις,
κι' ὅλ' οἱ καλαμαράδες θὰ πάθουν ἐφιάλτη,
καύμενε Περικλῆ,
μ' αὐτὸν τὸν Μπενῆ Ψάλτη
καὶ μὲ τὸν Τσιτσικλή;

Μήπως καὶ σὺ θὰ προσκληθῇς σὰν πρῶτος μπουνταλάς
ν' ἀκούσῃς συμβουλὰς;
Προσκύνει σέβου τὸν Θεὸν καὶ τίμα τοὺς γονεῖς σου,
ἀγάπα τοὺς ὁμοίους σου κι' ὅλους τοὺς συγγενεῖς σου.

Κοπιάζῃ κι' ἐπιμελοῦ,
μὴ σκούζῃς βερεσέ,
προτοῦ κηρύξῃ ἡ Μιχαλοῦ
χρεώστην τῆς καὶ σέ.

Εἰς τὸ τραπέζι κάθισε, φάγε τὸ φαγητόν σου,
κι' ἀγάπα τὴν Ὁρέστειαν καθὼς τὸν ἐκυτὸν σου.
Ἄκου τὴν μὲ κατάνυξιν καὶ μὴ μᾶς κοκορεύεσαι,
καὶ μὴ τολμᾷς τοῖς ῥήμασι θεάτρων ἀντιφάσκῃν,
καὶ μὴ ποτὲ μακρὰν ὁδὸν κατόνκει νὰ πορεύεσαι
πρὸς ὅσους ἐπαγγέλλονται τὰ χρήσιμα διδάσκῃν.

Μὴ προγράμματα θεάτρων ὥσαν νέος φλογερὸς
τὰ ξεσχίσης καὶ τὰ κόνῃς παρὰνάλωμα πυρὸς,
μήτε κἄποτ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁδῶν νὰ σταματᾷς
καὶ τοὺς τοίχους νὰ κυττᾷς,
ἐπειδὴ μ' αὐτὰ κι' ἐκεῖνα δὲν θὰ 'ἔρῃς λογαριασμὸ
καὶ θὰ συλληφθῇς ἀμέσως ἐπὶ στάσει κι' ἐμπρησμῷ.

Π.— Μὰ πές μου τώρα, Φασουλῆ,
τὸ φοβερὸ μαντάτο,
γιατὶ μ' ἐτάραξες πολὺ
καὶ μ' ἔχεις ἄνω κάτω.

Φ.— Ἐξίσταται, βρὲ Περικλῆ, καθέναν πατριώτη
κι' ὀλο'ρωτᾷ περίεργος καθέναν κατεργάρη;
μήπως θὰ γίνῃ μαλλιαρὸς κι' αὐτὸς ὁ Μιστριώτης,
ἢ μὴ 'στὴν καθαρεύουσιν θὰ γράψῃ κι' ὁ Ψυχάρης;

Μήπως γίνῃ, βρὲ κουρούπη,
κάτι καταπληκτικὸ;
μήπως μὲ στερολίναις γροῦποι
φθάσουν γιὰ τὸ Κεντρικὸ;

Π.— Τί θὰ γίνῃ, τί θὰ γίνῃ
μὲς 'στῆς γλώσσης τὸ καμίνι
τὸ πτωχὸν κι' ἀνέστιον;...
ντάτις ντὶ κουέστιον.

Τὸ συμβᾶν τί νὰ σημάινῃ;
μήπως πάλι πεθαμμένοι
τὰ μνημεῖα τῶν θ' ἀφήσουν
σὰν κι' ἐκεῖνη τὴ φορὰ,
καὶ θὰ πᾶνε νὰ ψηφίσουν
'στὸν Περικλῆ φανερά;

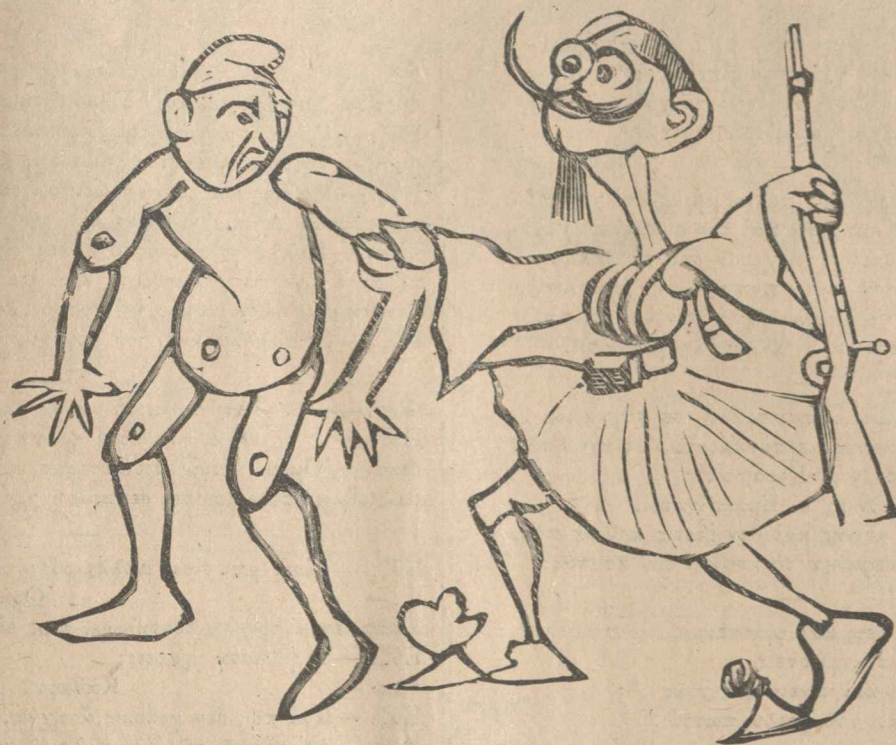
Μήπως τάχατε, ψωρίτη,
δὲν θὰ σπάσῃ μήτε μῦτη
ψηφοφόρου σεβταλῆ
μήτε γιὰ τὸν Κριτσελῆ,
μήτε γιὰ τὸν Δαμαλῆ,
κι' ὠχονοὺς καὶ τραλαλᾷ;

Φ.— Μήπως πάλιν μετ' ὀλίγον, Περικλέτο μου γειῆ,
συγκλονίσουν τὴν Ἑλλάδα Βουλευτῶν ἐκλογαί,
καὶ τρομάξουν τὴν Εὐρώπην πυρπολήσεις καὶ σφαγαί;

Μήπως τάχα σακαράκα διαμπλᾷ διαπεράσῃ
τὸ σαρκίον μας ντακάπο;
μὴ τὸ κράτος μας θὰ δράσῃ
'στὴν Ἀνατολὴν τὴν Ἄπω;

Μὴ τὴν προσοχὴν τοῦ τάχα πρὸς τὴν Μαντζουρίαν στρέψῃ
'στῆς μουντζούρας τὸν καιρὸ;
μὴ κι' ὁ Κόντῆς θ' ἀγριέψῃ
καὶ θ' ἀρπάξῃ πατερό;

Π.— Τὸ μαντάτο τί σημαίνει;
τρίζουν ἱερὰ τεμένη
κι' ὁ καθέναν περιμένει
μὲ τὸ στόμα κεχηνός.

Ἀχ! ποῦ νᾶναι, τί νὰ κᾶνῃ
ὁ Μερλόπουλος ὁ πάνυ;
'βάλλθηκε νὰ μᾶς τρελλάνῃ
μὲ τὸ μέγα γεγονός.

Ἄγγελος λασπωμένος
θόβανει κατεδυσμένως.

Ἄγγ.— Ὡ γῆς πατρώας κάτοικοι
κι' Ἀττικισταὶ κι' Ἀνάττικοι,
τὸν πόλεμος τὰ στήθη σας ἐξόγκωσε δεινός,
τὸν Μερλοπούλου μάθετε τὸ μέγα γεγονός.

Φ.— Ὡ! τί χαρά!.. γιὰ λέγε μᾶς χωρὶς προλόγους ὁμῶς.
Π.— Ὀλόκληρον συνέχει με συγκινήσεις καὶ τρόμος.

Ἄγγ.— Ὁ γυῖος ἀρραβωνιάστηκε τοῦ Δημητρίου Ράλλη
μὲ τὴν Μαυρομιχάλη,
καὶ ὁ κύριος Μερλόπουλος 'στῆς κρίσεως τὸν σάλον
ἀκούσας ἄλλ' ἀντ' ἄλλων,
δὲν ξέρω πῶς τὰ μ' ἐπέρδεψε 'στὸν νοῦ του τὸν πολύπειρο
κι' ἐνόμισε πῶς 'πῆραμε τοῦλάχιστον τὴν Ἡπειρό.

Τοῦ μυστικοῦ διακαλητῆ πέφτει 'στὴ γῆ, 'στὸ κύμα,
τὸ φοβερὸ τὸ μῆνυμα, κι' εὐθὺς καὶ παρὰχρῆμα
τῶπῃ 'στὸ δρόμ' ὁ καθέναν κι' ὁ δρόμος εἰς τὸ σπῆτι,
κι' ὁ γείτονας 'στὸν γείτονα τὸ μυστικὸ κηρύττει,
κι' ἀπὸνα σ' ἄλλον μαχαλᾷ κι' ἀπὸνα σ' ἄλλο στόμα
ἐγίνε μέγα γεγονός, κι' ἔτσι τὸ λέν ἀκούμα.

Π.— Κοῖμα καὶ 'στὴ συγκίνησι, κοῖμα καὶ 'στὴ χαρά,
κολλήγα ροιχαλᾷ.

Φ.— Κοῖμα καὶ σὺ ποῦ πιστεύεις πῶς θὰ παρὰχρῆμα
καῖμα κι' ἐγὼ ποῦ πιστεύω πῶς ὁ Καλογερός
θὰ βγαίνει καὶ θὰ μοῖραξῃ παντοῦ παντακουσικᾷ.

Π.— Μὰ καὶ κι' αὐτὸ τὸ γεγονός δὲν ξέρει πῶς ἐχάρηκα,
καὶ πᾶμε τὸν Ἡρωόπουλῶ νὰ συγχαροῦμε τώρα,
καὶ παῖξε σὺ τὸ φλούγκελχρον κι' ἐγὼ τὴν κλαπαδόρα.

Φ.— Σὲ χαίρετῶ, Πρωθυπουργέ, ποῦ σε πολλοὺς κωφεύεις,
καὶ σήμερον χαροῦμενος τὸν Γεῶνι σου νυμφεῖς,
τάχα πῆμανέ σου παιδί,
κι' ὁ Θεοδωράκης τραγουδεῖ:

Μῆτσο, ποῦ συμπέθεράσε μετὰ τοῦ Κυριακούλη,
Μῆτσο, δὲν προζάνεσαι.

Μήτσο μου, δὲν παντρεύεσαι,
νὰ πάρης τὴν πολύφερνὴ Κορδόνικα τοῦ παππούλη;

Π.—Σὲ χαιρετῶ, Πρωθυπουργέ, κί' ὁ γέρος τὸ θεριὸ
νομίζω πῶς τὰ ἡρέμασε γιὰ τὸ συμπεθεριό,
γιατὶ πολὺ φοβήθηκε 'στῆς κρίσεως τὸ χάλι
μήπως καὶ μείνῃ μοναχὸς χωρὶς Μαυρομιχάλη.

Πέρνω μέρος 'στὴ χαρὰ σου, πέρνω μέρος 'στὸ χορὸ σου....
σὲ συγχαίρω, Δημητράκη, μὰ καὶ τὸν συμπεθερό σου.
Κἂν ἐσύ θὰ δέσῃς τοῦτον 'στὰ χρυσὰ σου τὰ μαλλιά,
κἂν αὐτὸς θὰ σὲ γυρίσῃ 'στοῦ παπποῦ τὴν ἀγκαλιά,
καὶ θὰ γίνῃς μὲ τὸν γέρο μέλι γάλα σὰν καὶ πρῶτα,
κί' ὁ Μερλόπουλος μεγάλῃ θ' ἀναγγέλῃ γεγονότα.

Φ.—Τίρι λίρι, τίρι λίρι...Δημητράκη, σὲ συγχαίρω,
ποῦ δὲν ξέρεις τί νὰ κάνῃς μὲ τὸν Κόντε, μὲ τὸν Γέρο.
Σὲ τραβοῦν οἱ Κορδονάτοι,
σὲ τραβοῦν κί' οἱ Σκαρπινάτοι,
καὶ δὲν ξέρεις ποῦ νὰ μείνῃς καὶ δὲν ξέρεις ποῦ νὰ πᾶς,
καὶ 'στῶν ἄλλων τὰ κεφάλια τὸ κεφάλι σου κτυπᾷς.

Καὶ χαίρεις καὶ φρίττεις
καὶ τόσα κηρύττεις,
καὶ πᾶς 'στὸ Παλάτι καὶ πίνεις καὶ τρῶς
γιὰ πείσμα καὶ φούρκα τοῦ γέρου πατρός.

Π.—Βουλὰς διαλύεις, Βουλὰς συγκαλεῖς,
τὸν Γέρο δὲν θέλεις, τοῦ Κόντε μιλεῖς,
μὰ πάλι τὸν Γέρο μὲ ἀγάπη φιλεῖς.

Κορδόνι τὸ βράδυ κί' Ἑλῆλ τὸ πρωί,
καὶ χάσκει φιλάτων πολλῶν συρροή,
καὶ νύκτα καὶ μέρα
θυμὸς καὶ φοβέρα,
καὶ κόκκα κί' ἀγάπη
μὲ κάθε Σατράπη,
καὶ ξύλα σηκώνεις καὶ κούτρας βραχεῖς
καὶ τρέχεις μὲ τρούμπαις κί' Αἰσχύλους φρουρεῖς.

Τῶν νόμων Εὐζωνος φρουρὸς
κί' ὁ Φαδουλῆς ὁ καφερός.

Εὐζ.—Ποῦ πᾶς, οὐρὲ ζωντόβολο;

Φασ.— 'Στὸ σπῆτι μου...

Εὐζ.— Γιὰ στάσου...

νομίζω πῶς οὐπλοφορεῖς...

Φασ.— Δὲν εἶσαι 'στὰ σωστά σου.

'Εγὼ ποτὲ δὲν σήκωσα μῆτε μικρὸ καθρόνι,
μῆτε ποτὲ μου τρόχινα σουγιά Κελοκοτρώνη.

Εὐζ.— Οὐρὲ σὲ παζόνε τὰ πουλάς;... μουλὼν λαθεῖς κί' γόδου...

θέλω κατ' οἶκον ἐρευνᾶ νὰ κάνου 'στὸ κουρμί σου.

Φασ.— 'Εχω κί' ἐγὼ τὸ δίκιο μου, καὶ σὺ δὲν ἔχεις ἄδικο
μέσα 'στὸ κράτος τῶν Ρωμηῶν, ποῦ γίνῃκε ξυλάδικο.

Εὐζ.— Σύρε νὰ πᾶς νὰ μοῦ χαθῇς.

Φασ.— 'Εχει τὸ δίκιο του καθεὶς,
κἂν ἄτριχος κἂν μαλλιαρὸς,

κί' ὁ στρατιώτης ὁ φρουρὸς
κί' ὁ φοιτητῆς ὁ ζωηρὸς
κί' ὁ δικαστῆς ὁ σοδαρὸς.

Εὐζ.—Οὐρὲ μὲ τὴν Οὐρέστεια θαρρῶ πῶς ἔχεις σχέσι.

Φασ.— Συχώρα με, κύρ Εὐζωνά, καὶ σένα Θεῖος 'σχωρεῖται.

Εὐζ.—Γιὰ πές μου, δὲν τοῦν ἠγνώρισες ποτὲ σου τοῦν Ἰσχυλῆ;

Φασ.—Ποτὲ μου δὲν τὸν ἠγνώρισα, μῆτε τὸν εἶχα φίλο.

Εὐζ.—Μὰ πές μου, δὲν ἐγνώρισες, οὐρὲ χαντακωμένε,

μῆτε τοῦν Ἀγαμέμνονα κί' ἐκεῖνην πῶς τὴν λῆνε;

Φασ.—Πολλὰ γι' αὐτοὺς ἐδιβάσκα καὶ 'στὰς ἐφημερίδας,

κί' ἂν ἔτυχε νὰ γνωρισθῶ κί' ἐγὼ μὲ τοὺς Ἀτρεΐδαις

δὲν θὰ σοῦ δώσω, κύριε, γι' αὐτοὺς λογαριασμό...

Εὐζ.—Σὲ συλλαμβάνου τοῦ λοιποῦν γιὰ στάσι κί' ἐμπρησμοῦ.

Φασ.— 'Απ' τὸ λαϊμὸ μὴ μὲ κρατῇς.

Εὐζ.— Οὐρὲ, μὴν εἶσαι φοιτητῆς;

Φασ.—'Ομνύω 'στους προπάτορας, μὰ καὶ 'στους ἀπογόνους
πῶς εἶμαι τελειόφοιτος δεκαενέα χρόνους.

Εὐζ.—Οὐρὲ, μὴν εἶσαι μαλλιαρὸς;

Φ.— 'Ορκίζομαι 'στὸ γένος,

ἂν κί' ἔχω τρίχ' Ἀβεσσαλώμ, πῶς εἶμαι κουρεμμενός.

Εὐζ.—Τί γλώσσα γράφεις;

Φασ.— Καθαρά, μὰ καὶ δημοτική.

Εὐζ.—Καὶ πῶς δὲν γράφεις, ἄραχλε, καὶ τὴν εὐζουνική;

Φασ.—Γι' αὐταῖς τῆς δύο πολεμῶ καὶ γίνονται θυσία.

Εὐζ.—'Ορσε λοιποῦν μὰς κουντακιά γι' αὐτὴ τὴ διγλοσσία.
(σά.)

Φασ.— Παρκακλῶ μὴ μὲ κτυπᾷς,
καὶ γράφω σ' ὅποιον ἀγαπᾷς.

ᾠ! τί τραβᾷτε κόκκαλα τοῦ Φασουλῆ πολύτιμα.

Εὐζ.—Γιὰ πές μου πῶς σοῦ φαίνεται τοῦ γλωσσικοῦ τοῦ
ζήτημα;

Φ.—'Ολαὶ τῆς γλώσσαις ὀμιλῶ, καμμιὰ δὲν μὲ φουρκίζω
ἐκτὸς ἐκείνης μοναχά, ποῦ κόκκαλα τσακίζει.

Εὐζ.—Γλιέπω πῶς εἶσαι κουτεντές μὲ περικεφαλαία
κί' τράβα'στοῦν Ἀνακριτὴ κί' 'στοῦν Εἰσαγγελέα.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τὸ ἔακουστέ Σικάγο μὲς 'στὴν ὁδὸν Αἰόλου
τοῦ Θῆτ' Ἀντωνοπούλου τὸν κόσμο κατακτᾷ....
κάλτσαις γιὰ κάθε πόδι καὶ κάλτσαις τοῦ διαβόλου,
καὶ πλούσιον εἰς εἶδη ποικίλα καὶ πλεκτά,
ζιλέδες, κασκορσέδες, φανέλαις, ἐσωφόρια,
κί' ὅλα μαζί καὶ χῶρια,
κί' ἐμπρός εἰς τὸ Σικάγο καὶ 'στὴν Ἀμερικὴ
κί' ἐκεῖνοι ποῦ δὲν ἔχουν νὰ βάλουνε βρακί.

Ἰμάνιος, εἰδύλλιον μελοδραματικόν,
ἔργον τοῦ Γιάννη τοῦ Φαγκιά τῆς μὲλ' ἁρμονικόν.

Τοῦ Γεωργίου Κηπιάδη βιβλίον γλαφυρόν,
τούτεστι Κυριότης Κτημάτων Ἱερῶν.